

# ЛАБОРАТОРНА РОБОТА 5

## OpenMP. Обчислення констант

### Завдання.

1. Написати програму, що обчислює число  $\pi$  використовуючи технології OpenMP. Програму треба спочатку реалізувати послідовно, а потім розпаралелити 1-3 участки коду.

### Директива *parallel*

Паралельна область задається за допомогою директиви *parallel*

```
#pragma omp parallel [опция[,] опция]...
```

- **Private** (список) – задає список змінних, для яких робиться локальна копія для кожної нитки.
- **Shared**(список) – Задає список змінних, що спільний для всіх ниток.
- **Reduction**(оператор:список) – задає оператори та список спільних змінних, для кожної змінної створюється локальна копія в кожній нитці. Локальні копії ініціалізуються згідно типу оператора (адитивний-0, мультиплікативний-1).

```
#include <stdio.h>
double f(double y) {return (4.0/(1.0+y*y));}
int main()
{
    double w, x, sum, pi;
    int i;
    int n = 1000000;
    w = 1.0/n;
    sum = 0.0;
    #pragma omp parallel for private(x) shared(w) \
        reduction(+:sum)
    for(i=0; i < n; i++)
    {
        x = w*(i-0.5);
```

```

    sum = sum + f(x);
}
pi = w*sum;
printf("pi = %f\n", pi);
}

```

2. Написати програму, що обчислює число  $\pi$  методом Монте Карло та розпаралелити її за допомогою OpenMP.

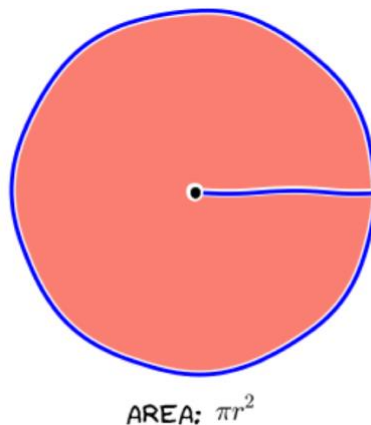
### Метод Монте Карло для обчислення числа Пі

Методи Монте-Карло - загальна назва групи числових методів, заснованих на одержанні великої кількості реалізацій стохастичного (випадкового) процесу, який формується у той спосіб, щоб його ймовірнісні характеристики збігалися з аналогічними величинами задачі, яку потрібно розв'язати.

Наша мета - ознайомитись із методом Монте-Карло для обчислення числа  $Pi$  ( $\pi$ ). Спочатку ми реалізуємо послідовну версію методу. А потім ми будемо використовувати OpenMP для паралелізації послідовної версії.

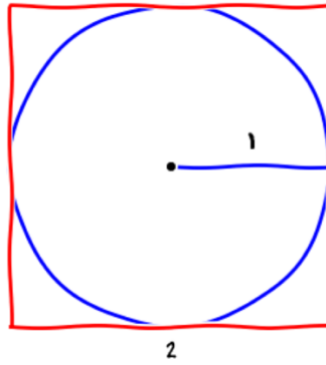
### Обчислення Пі

Якщо ви не знаєте, що таке  $\pi$ , це число, яке має щось спільне з колами. Точніше, площа диска радіусом  $r$  дорівнює  $\pi * r^2$ .



Якщо радіус кола дорівнює одиниці, то площа диска дорівнює  $\pi$ .

Далі впишемо коло в квадрат. Якщо довжина сторони квадрата дорівнює двом, то радіус вписаного кола дорівнює одиниці.

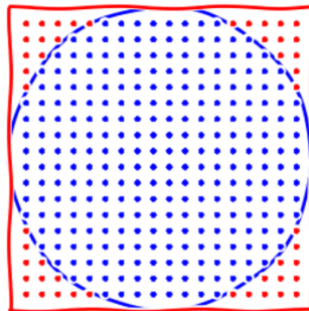


Тепер ми ділимо площу кола на площу квадрата:

$$\frac{\text{AREA OF THE CIRCLE}}{\text{AREA OF THE SQUARE}} = \frac{\pi}{4}$$

Якщо помножити цей дріб на чотири, ми отримаємо значення  $\pi$ .

Простий спосіб обчислення дробу - це генерування точок у квадраті та підрахунок кількості точок, що лежать у внутрішній частині кола.



Наближення  $\pi$  дорівнює

$$\pi = 4 \frac{\text{NUMBER OF POINTS INSIDE THE CIRCLE}}{\text{NUMBER OF ALL POINTS}}$$

**Метод Монте-Карло для  $\pi$**

Метод Монте-Карло використовує попередню ідею для обчислення значення  $\pi$ . Метод випадковим чином генерує точки в квадраті  $[-1, 1] \times [-1, 1]$  і підраховує кількість точок усередині одиничного кола.

Результат в чотири рази перевищує частку між кількістю точок, які лежать у внутрішній частині кола, і кількістю всіх сформованих точок.

### *Впровадження*

#### *Рівномірні точки*

Першим кроком реалізації є рівномірне генерування випадкових точок. Для такого завдання підходить стандартна бібліотека `<random>`. Для того, щоб генерувати випадкові точки з бібліотекою, нам потрібно вказати дві речі:

- генератор, який генерує рівномірно розподілені числа і
- розподіл, який перетворює числа з генератора в числа, що слідує за певним випадковим розподілом.

В якості генератора ми використовуємо `std::default_random_engine`, а як розподіл - `std::uniform_real_distribution<double>`. Ми ініціалізуємо внутрішній стан генератора за допомогою функції `std::default_random_engine::seed`. Нарешті, ми генеруємо рівномірну випадкову вибірку  $(x, y)$  в  $[-1, 1] \times [-1, 1]$ .

```
std::default_random_engine generator;

auto seed = std::chrono::system_clock::now().time_since_epoch().count();
generator.seed(seed);

std::uniform_real_distribution<double> distribution(-1.0, 1.0);

double x = distribution(generator);
double y = distribution(generator);
```

Ми інкапсулюємо випадкове формування точок у класі `UniformDistribution`. Конструктор дбає про ініціалізацію генератора та розподіл. Функція `UniformDistribution::sample` генерує випадкову вибірку в інтервалі  $[-1, 1]$ . Тоді наступний код еквівалентний наведеному вище коду.

```
UniformDistribution distribution;
```

```
auto x = distribution.sample();
```

```
auto y = distribution.sample();
```

## Monte Carlo method

```
double approximatePi(const int numSamples)
{
    UniformDistribution distribution;

    int counter = 0;
    for (int s = 0; s != numSamples; s++)
    {
        auto x = distribution.sample();
        auto y = distribution.sample();

        if (x * x + y * y < 1)
        {
            counter++;
        }
    }

    return 4.0 * counter / numSamples;
}
```